

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR RADIO EN TELEVISIE

Rolnummer: 41
Beslissing nr.: 1/2002
van 24 april 2002

BESLISSING

Inzake: DE BELGISCHE SENAAT tegen VMM

Procedure

1. Met een ter post aangetekende brief van 21 december 2001 heeft de Belgische Senaat, vertegenwoordigd door zijn voorzitter, de heer Armand De Decker, tegen de VMM een klacht ingediend die betrekking heeft op het programma "Allo Undercover" uitgezonden op 8 december 2001 om 21.45 u. Het thema van dat programma werd aangekondigd als een onderzoek naar de werking van de Senaat en meer bepaald naar de zin van het behoud van de Senaat als instelling. De klager voert aan dat de informatie eenzijdig, tendentius en misleidend is en dat de kijker op grond hiervan ertoe wordt gebracht te geloven dat de Senaat een nutteloze instelling is.
2. Bij brief van 31 januari 2002 heeft de VMM gereageerd op voormelde klacht.
3. Met een ter post aangetekende brief van 14 januari 2002 werden de klager en de verwerende partij uitgenodigd voor de hoorzitting van 27 februari 2002.
4. Bij brief van 20 februari 2002 heeft de klager en memorie van antwoord bezorgd. Bij brief van 26 februari 2002 heeft de VMM een laatste memorie bezorgd.
5. Op 27 februari 2002 heeft de Geschillenraad beide partijen in hun betoog en verweer gehoord, de klager vertegenwoordigd door Johan Verbist en Beatrix Van Lerberghe, advocaten te Brussel, de VMM vertegenwoordigd door Piet Deslé, adjunct-directeur informatie, en Christian Lesaffer en Filip Van Helsen, advocaten te Antwerpen.
6. Bij brief van 1 maart 2002 heeft de klager nog een aanvullende memorie bezorgd. Bij brief van 8 maart 2002 heeft de VMM een laatste memorie bezorgd.

Ontvankelijkheid

7. De VMM betwist dat de vertegenwoordiger van de klagers de nodige hoedanigheid bezit om de klacht in te dienen.

7.1. Volgens de VMM blijkt uit de artikelen 13 en 20 van het reglement van orde van de Belgische Senaat dat de voorzitter alleen geen hoedanigheid en bevoegdheid heeft om namens de Senaat in rechte te treden, behoudens delegatie door het Vast Bureau binnen de decretale termijn om een klacht in te dienen, wat in casu niet werd aangetoond.

7.2. De klager stelt dat, aangezien de wetgevende kamers niet over rechtspersoonlijkheid bezitten, de Belgische Staat als eiser of verweerder in een rechtsgeding kan optreden. In tegenstelling tot artikel 42 van het Gerechtelijk Wetboek, bepalen de door verweerder aangevoerde artikelen van het reglement van orde van de Belgische Staat niets over de vertegenwoordiging in rechte van de Senaat. Deze bepalingen zijn dan ook niet ter zake dienend bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de klacht.

Volgens de klager bepaalt verder geen enkele wettelijke bepaling dat de voorzitter slechts in rechte kan optreden mits delegatie of machtiging van het Vast Bureau van de Senaat. Integendeel bepaalt artikel 42, in fine van het Gerechtelijk Wetboek uitdrukkelijk dat de voorzitter van de Senaat de bevoegdheid heeft om in rechte op te treden, zonder dat hij hiertoe machtiging of delegatie moet ontvangen.

7.3. Bij haar memorie van 1 maart 2002 voegt klager twee stukken ter staving hoedanigheid, met name (1) een uittreksel uit de notulen van de vergadering van het Vast Bureau van de Senaat van 13 december 2001, waaruit blijkt dat op die dag de beslissing werd genomen “dat de Voorzitter een brief aan de VTM-directie zal richten, dat de beroepsvereniging van journalisten zal worden gecontacteerd en dat een advocaat zal worden geconsulteerd”, en (2) een uittreksel uit de notulen van de vergadering van het Vast Bureau van de Senaat van 28 februari 2002 dat in de volgende bewoordingen is gesteld : “Wat betreft de televisie-uitzending “Allo Undercover” over de Senaat, brengt de Voorzitter het Bureau ervan op de hoogte dat, ingevolge de beslissing van het Bureau van 13 december 2001 om een advocaat te consulteren ten einde de nodige stappen te ondernemen tegen VTM en de journalist Luc Allo, Meester Verbist in naam van de Senaat en van zijn voorzitter een verzoekschrift heeft ingediend bij de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie en bij de Algemene Vereniging voor Beroepsjournalisten. Hij vraagt of het Bureau, in overeenstemming met zijn voorgaande beslissingen in deze zaak hiermee zijn akkoord verleent. Het Bureau stemt unaniem met de indiening van bovenvermelde verzoekschriften en de afhandeling van de betrokken procedures in”.

7.4. In haar laatste memorie betwist verweerder de rechtsgeldigheid van voornoemde stukken als volgt : “in de eerste plaats is het duidelijk dat het Vast Bureau in zijn vergadering van 13 december 2001 geen beslissing nam m.b.t. het indienen van een klacht voor Uw Raad.

Enkel werd besloten om VMM en de AVBB aan te schrijven en een advocaat te consulteren. Van enige actie t.a.v. Uw Raad is geen sprake; het Vast Bureau nam de beslissing om bij Uw Raad een klacht in te dienen pas retroactief op 28 februari 2002 (d.w.z. na de hoorzitting en het indienen van de klacht)”.

7.5. Noch artikel 42 van het Gerechtelijk Wetboek noch het reglement van de Senaat regelen op welke wijze de Hoge Vergadering als eiser of klager in rechte kan treden.

7.6. De Senaat is een grondwettelijke instelling zonder rechtspersoonlijkheid, onderscheiden van die van de Belgische Staat. De Grondwet schrijft uitdrukkelijk voor, dat elke Kamer bij het begin van iedere zitting haar voorzitter en haar ondervoorzitters benoemt en haar bureau samenstelt (artikel 52). De bevoegdheden van deze grondwettelijke organen worden onder meer bepaald in het reglement van elke Kamer, in uitvoering van artikel 60 van de Grondwet. Aangenomen moet worden, dat alle bevoegdheden en prerogatieven van de Senaat die niet door een wet of door het reglement aan de voorzitter of aan het bureau werden gedelegeerd, bij de voltallige Senaat berusten. In het reglement van de Senaat wordt de bevoegdheid om een klacht of een vordering aanhangig te maken namens de Senaat bij enig rechtsprekend of bestuurlijk orgaan niet toegekend aan het bureau, noch aan de voorzitter. Deze laatste is weliswaar bevoegd het woord te voeren uit naam van de Senaat (artikel 13, eerste lid, *in fine*). Deze algemene bepaling zou, ruim geïnterpreteerd, kunnen betekenen dat de voorzitter dit klachtrecht heeft, indien hij daartoe de opdracht heeft gekregen van de voltallige Senaat. Dit is te dezen niet het geval. Op de plenaire vergaderingen van 13, 19, 20 of 21 december 2001 kwam de reactie op de kwestieuze uitzending van VTM niet ter sprake. Evenmin werd het beroep op de Geschillenraad later door de Senaat bekrachtigd.

7.7. Hieruit leidt de Geschillenraad af dat de voorzitter of het bureau in de huidige stand van de regelgeving niet de vereiste hoedanigheid hebben om in naam en voor de Senaat op te treden voor de Geschillenraad.

OM DIE REDEN:

DE VLAAMSE GESCHILLENRAAD,

Verklaart de klacht niet ontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken op 24 april 2002 door de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie, samengesteld uit O. Grawet, voorzitter, K. Rimanque, ondervoorzitter, D. Albrecht, J. Baert, J. Vandyck, M. Van Liedekerke, M. Van Nieuwenborgh en E. Verstraete.

De voorzitter

De secretaris

O. GRAWET

M. CHATELET